NORAKSTS

Lieta Nr. 142129311
Lietv. Nr. 1-1293-11/15

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2011.gada 27.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

piedaloties atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.P.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 26.novembra lēmuma Nr.6191 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2009.gada 20.decembra administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.050/PD099288 (turpmāk arī – protokollēmums) konstatēts, ka 2009.gada 20.decembrī plkst.13.02 *V.P.* vadījis transportlīdzekli Nissan Terrano, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis) Rīgas reģionā, Saulkrastos pa Tallinas ielu no Limbažu ielas puses Ainažu ielas virzienā. Transportlīdzeklim noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, kā arī nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{24}panta pirmo un otro daļu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 80 apmērā.

[2] Izskatot transportlīdzekļa vadītāja *V.P.* apstrīdēšanas iesniegumu, ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 26.novembra lēmumu Nr.6191 (turpmāk arī – Lēmums) protokollēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[2.1] Lietas izskatīšanas gaitā tika pieņemti dienesta ziņojumi no policijas darbiniekiem *G.T.* un *A.J.* Fiksējot pārkāpumu un sastādot protokolu, policijas darbinieki rīkojās savas kompetences robežās un saskaņā ar likuma „Par policiju" 2., 10. un 12.pantu. Policijas darbinieku rīcībā policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu, konstatēti netika. Tāpat nav konstatēts, ka policijas darbinieki tieši vai netieši ieinteresēti sastādīt pieteicējam protokollēmumu personīgu motīvu dēļ. Līdz ar to atbildētāja negūst apstiprinājumu pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā minētajam.

[2.2] Tā kā *V.P.* atteicās saņemt protokollēmumu, tas viņam tika nosūtīts pa pastu ierakstītā vēstulē uz adresi: Rīgas rajons, */adrese/*. Sūtījums iestādei nav atgriezts.

[2.3] Pārbaudot informāciju Latvijas transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja datu bāzē, noskaidrots, ka protokollēmuma sastādīšanas brīdī nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana. Pēdējā polise transportlīdzeklim bija derīga no 2009.gada 28.augusta līdz 2009.gada 28.novembrim.

[2.4] Pārbaudot informāciju Ceļu satiksmes drošības departamenta datu bāzē noskaidrots, ka uz protokollēmuma sastādīšanas brīdi nav veikta tehniskā apskate. Pēdējā transportlīdzekļa tehniskā apskate veikta 2007.gada 27.jūlijā; transportlīdzeklim atļauts piedalīties ceļu satiksmē līdz 2008.gada 1.augustam.

[2.5] Ņemot vērā minēto, atbildētāja atzīst, ka policijas darbinieki protokollēmumu pieteicējam sastādīja pamatoti un nav pamata tā atcelšanai.

[3] Pieteicējs – *V.P.* nepiekrīt Lēmumam. Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs nenoliedz, ka transportlīdzeklim nebija izieta tehniskā apskate, kā arī nav civiltiesiskās apdrošināšanas, taču līdz pat pieteikuma iesniegšanas brīdim pieteicējam nav pieejams protokollēmums un liegts iepazīties ar tā saturu.

[4] Atbildētāja – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies. Ievērojot to, ka pavēstes nosūtītas likumā noteiktā kārtībā *(lietas 54.lapa)*, kā arī to, ka no pieteicēja nav saņemti nekādi iesniegumi ar lūgumu atlikt lietas izskatīšanu, tāpat arī to, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicēja piedalīšanās tiesas sēdē, tiesa, nekonstatējot Administratīvā procesa likuma 268.pantā norādītos apstākļus, atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

[6] Atbildētājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītiem motīviem. Papildus norādīja, ka līdz pat tiesas sēdes dienai pieteicēja transportlīdzeklim nav izieta valsts tehniskā apskate.

M o t ī v u d a ļ a

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē atbildētājas pārstāves paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ noraidāms.

[8] LAPK 9.panta pirmā daļa *(šeit un turpmāk materiālās tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* noteic, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība*.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka*

administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, kā arī citi dokumenti.

[10] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[10.1] 2009.gada 20.decembrī sastādīts protokollēmums *(lietas 24.lapa)*.

[10.2] 2009.gada 20.decembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektora *A.J.* dienesta ziņojumā norādīts, ka pieteicējs protokollēmumu atteicies parakstīt, to nepamatojot (*lietas 37.lapa*).

[10.3] 2010.gada 25.augustā pieteicējs apstrīdējis protokollēmumu (*lietas 17.lapa*).

[10.4] 2010.gada 28.oktobra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektoru *G.T.* un *A.J.* dienesta ziņojumos (*lietas 35. un 36.lapa*) norādīts, ka 2009.gada 20.decembrī, pildot dienesta pienākumus ar trafaretu policijas transportlīdzekli, kas aprīkota ar gaismas un skaņas signāliem, ievērojuši transportlīdzekli, kuru pārbaudot Informācijas centra datu bāzē, konstatēts, ka tam ir beigusies apdrošināšana un nav veikta tehniskā apskate. Automašīna tika apturēta ar skaļruņa palīdzību un ieslēgtām bākugunīm. Pēc transportlīdzekļa apturēšanas tā vadītājs uzvedās izaicinoši, ar protokollēmumu iepazīties un parakstīt atteicās, tāpat bez paskaidrojumiem atteicās saņemt savu protokollēmuma eksemplāru.

[10.5] 2010.gada 26.novembrī pieņemts Lēmums *(lietas 20. - 22. lapa)*.

[11] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2009.gada 20.decembrī plkst.13.02 vadīja transportlīdzekli Rīgas reģionā, Saulkrastos pa Tallinas ielu no Limbažu ielas puses Ainažu ielas virzienā. Transportlīdzeklim noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, kā arī nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{24}panta pirmo un otro daļu.

[12] CSN 236.punkts noteic, ka *Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija, tehniskais stāvoklis un aprīkojums atbilst normatīvajā aktā par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati noteiktajām prasībām un attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē*.

Ceļu satiksmes likuma 18.panta otrā daļa noteic, ka ar transportlīdzekli aizliegts piedalīties ceļu satiksmē, kā arī iebraukt Latvijā, ja nav saņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē, arī ja nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Saskaņā ar LAPK 149.^{24}panta pirmo daļu *par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā*, savukārt saskaņā ar minētā panta otro daļu *par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā*

īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešdesmit līdz astoņdesmit latiem.

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs izmantojis ceļu satiksmē tādu transportlīdzekli, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, kā arī nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

[13] Pārbaudot lietas materiālus un Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzi, tiesa konstatē, ka pieteicēja vadītajam transportlīdzeklim Nissan Terrano, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*, pēdējā valsts tehniskā apskate veikta 2007.gada 27.jūlijā, nākošā valsts tehniskā apskate bija jāveic 2008.gada 1.augustā. Savukārt transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polises Nr.*/polises numurs/*, kas izsniegta 2009.gada 28.augustā, termiņš beidzās 2009.gada 28.novembrī. Ievērojot minēto, secināms, ka 2009.gada 20.decembrī pieteicējs vadījis transportlīdzekli, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, kā arī bez transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas, līdz ar to atbildētāja pieteicēja darbībās pamatoti konstatēja LAPK 149.^{24}panta pirmajā un otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sastāvu.

[14] Pieteicējs norāda, ka līdz pat pieteikuma iesniegšanai viņam nav bijis pieejams protokollēmums.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka protokollēmuma sadaļā „Protokola eksemplāru saņēmu" policijas darbinieks izdarījis atzīmi par to, ka pieteicējs notikuma vietā savu protokollēmuma eksemplāru attiecies saņemt. Minētos apstākļus policijas darbinieki apstiprina arī savos dienesta ziņojumos, kuru ticamību tiesai nav pamata apšaubīt. Lai gan policijas darbinieku dienesta ziņojumi nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi.

Tā kā pieteicējs notikuma vietā atteicies saņemt savu protokollēmuma eksemplāru, atbilstoši LAPK 248.^{1}panta prasībām, 2009.gada 22.decembrī protokollēmums tika nosūtīts pieteicējam ierakstītā pasta sūtījumā uz deklarēto dzīvesvietas adresi: Rīgas rajons, */adrese/* (*lietas 32.lapa*). Tā kā sūtījums iestādē nav atgriezts, secināms, ka pieteicējs protokollēmumu ir saņēmis.

Papildus norādāms, ka LAPK 260.panta pirmā daļa paredz, ka *personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar pārstāvja palīdzību iepazīties ar visiem lietas materiāliem, sniegt paskaidrojumus, iesniegt pieprasījumus un izteikt lūgumus*.

Pārbaudot lietas materiālus, t.sk. apstrīdēšanas iesniegumu, nav konstatējams, ka pieteicējs būtu izteicis lūgumu iepazīties ar lietas materiāliem un šāds lūgums tiktu noraidīts.

Līdz ar to nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka viņam nav bijis pieejams protokollēmums un bijis liegts iepazīties ar tā saturu.

[15] Vērtējot pieteicējam piemērotā soda apmēra pamatotību, tiesa konstatē, ka LAPK 149.^{24}panta pirmā daļa paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam *no četrdesmit līdz astoņdesmit latiem*, savukārt otrā daļa – *no sešdesmit līdz astoņdesmit latiem*.

Saskaņā ar LAPK 35.pantu otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona),

administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Lai noteiktu, kurš no izdarītajiem pārkāpumiem ir smagākais, jāvadās no likumdevēja noteiktās sankcijas apmēriem par attiecīgajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Par smagāko pārkāpumu tiek uzskatīts tas pārkāpums, par kuru likumdevējs ir noteicis bargāko sankciju. Attiecīgi saskaņā ar šo sankciju ir nosakāms administratīvais sods.

Tādējādi sods nosakāms LAPK 149.^{24}panta otrajā daļā noteiktās sankcijas ietvaros.

Izvērtējot Lēmumu, tiesa atzīst, ka atbildētāja, lemjot par pieteicējam piemērojamā soda apmēru, ņēmusi vērā LAPK 32.panta otrās daļas prasības, proti, piemērojot sodu ir izvērtēts pieteicēja izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturs (transportlīdzekļu tehniskā stāvokļa un iekārtojuma nosacījumu pārkāpšana), pieteicēja personība (iepriekš administratīvi sodīts) un vainas pakāpe (rupja neuzmanība), saskaņā ar LAPK 34.pantu konstatējot pieteicēja atbildību pastiprinošos apstākļus (gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta). Pieteicēja atbildību mīkstinošie apstākļi nav konstatēti.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka atbildētāja ir pamatojusi izvēlētā naudas sodu apmēru. Tā kā lietā nav konstatējami pieteicēja atbildību mīkstinoši apstākļi, nav pamata piemērot minimālo sankcijā paredzēto sodu. Tādējādi uzliktais sods ir pamatots un atbilst izdarītā pārkāpuma smagumam.

[16] Tiesa, pārbaudot to, vai pieņemot Lēmumu, ir ievēroti procesuālie un formālie priekšnoteikumi, konstatē, ka Lēmums pieņemts atbilstoši atbildētājas kompetencei, veicot lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, Lēmumā ir atsauces uz piemērotajām tiesību normām un tajā ir izvērtēti pieteicēja iebildumi par protokollēmumu.

Ar Lēmumu pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.^{24}panta otrajā daļā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai pārsūdzētā Lēmuma saturiska neatbilstība formālajām likuma prasībām.

[17] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

n o s p r i e d a :

a t s t ā t n e g r o z ī t u Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 26.novembra lēmumu Nr.6191, savukārt *V.P.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu pilnībā noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 27.decembrī.

Tiesnese (paraksts) A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese A.Reitupe
Rīgā 2011.gada 27.decembrī